

DONIN ALUEESTA JA POHJOIS-KAUKAASIESTA

(Tosioloita ja salajuonia)

Ukrainan edustajisto on ilmoittanut Kieivissä rauhankonferenssin²⁰ ensimmäisessä istunnossa, että sillä on julistuksia Donin, Pohjois-Kaukaasian ja muilta „hallituksilta“, jotka ovat julistaneet itsensä Venäjältä eronneiksi ja pystyttäneet ystävälliset suhteet ukrainalais-saksalaisen hallituksen kanssa. „Me emme vastusta neuvotteluja Neuvostovallan edustajain kanssa“, sanoi Ukrainan edustajiston puheenjohtaja herra Sheluhin, „mutta me haluaisimme tietää, mihin alueisiin Venäjän Federation valta oikeastaan ulottuu, sillä minulla on julistuksia monilta hallituksilta (Donin, Pohjois-Kaukaasian j.n.e.), jotka eivät halua jäädä Venäjän kokoonpanoon“.

Turkkilaiset ja saksalaiset eivät vain ole vastustamatta tätä ukrainalaisten lausuntoa, vaan päinvastoin tunnustavat monissa virallisissa lausunnoissaan noiden mainittujen puolilegaalisten „hallitusten“ vaatimukset oikeiksi ja tarrautuvat niihin muodollisena keinona uusien alueiden „itseääräämisen“ (s.o. anastamisen) tarkoituksessa...

Mutta mitä ovat nämä salaperäiset „hallitukset“, mistä ne ovat ilmaantuneet?

Ennen kaikkea on kummallista, että näiden „hallitusten“ suojelijana ja koko tämän kamppailun virallisena alkuunpanijana esiintyy Ukrainan hetmanihallitus, joka vasta eilen ilmaantui maailmaan armosta... mutta ei ainakaan kansan armosta. Millä oikeudella Ukrainan edustajisto oikeastaan rohkenee puhua noin Neuvostovallan kanssa, jonka Venäjän Federation kymmenmiljoonaiset väestöjoukot ovat valinneet vapaasti ja joka on yhdistänyt ympärilleen muun muassa Donin, Kubanin, Mustanmeren rannikon ja Terekin laajat alueneuvostot, jotka näiden alueiden miljoonat asukkaat ovat valinneet? Minkälaista painavuutta voi tämän vuoksi olla Ukrainan nykyisellä hallituksella, joka ei ole kansan valitsema ja jolla ei ole edes tekaistua sensus-eduskuntaa, vaikkapa sen tapaista kuin ylimpien kerrosten maapäivät? Tämän lisäksi voidaan pitää todistettuna, että jos rauhankonferenssia ei olisi pidetty Kievissä, vaan jossain puolueettomalla maaperällä, niin hiljattain kukistettu Ukrainan Rada ei olisi laiminlyönyt tilaisuutta esittääkseen lausuntonsa siitä, että sopimus hetmanihallituksen kanssa ei voi velvoittaa Ukrainan kansaa, joka ei tunnusta tätä hallitusta. Tällöin olisi herännyt kaksi kysymystä: 1) kumman valtuuksia olisi voitu siinä tapauksessa pitää pätevämpinä, hetmanihallituksen vaiko Ukrainan Radan, 2) mitä silloin olisi voinut sanoa puolustukseksi Ukrainan nykyinen edustajisto, joka antaa suuren arvon kaikenlaisille „lausunnoille“...

Toiseksi, yhtä kummallista on, että Saksa, joka kannattaa Ukrainan edustajiston lausuntoa ja liehakoi innokkaasti Donin ja Pohjois-Kaukaasian seikkailu-„hallituksia“ „itsemääräämisen“ tarkoituksessa, ei hiis-

kahda sanaakaan puolalaisen Poznanin, tanskalaisen Slesvig-Holsteinin ja ranskalaisen Elsass-Lothringenin itsemääräämisestä. Onkohan tarpeellista vielä todistella, että mainittujen alueiden tanskalaisten, puolalaisten ja ranskalaisten joukkoluontoisiin vastalauseisiin verrattuna etelä-Venäjän hätäpikaa kokoonkyhättyjen ja kenenkään tunnustamattomien „hallitusten“ seikkailumaiset lausunnot menettävät kaiken painavuutensa, kaiken arvonsa ja kaiken säädyllisyytensä...

Mutta kaikki nämä ovat „pikku asioita“. Siirtykäämme pääasiaan.

Siis minkälainen on etelä-Venäjän mystillisten „hallitusten“ syntyperä?

„Lokakuun 21 päivänä vuonna 1917“, sanoo Donin „hallitus“ „nootissaan“, „Vladikavkazin kaupungissa allekirjoitettiin sopimus uuden federatiivisen valtion, kaakkoisen liiton, muodostamisesta, jonka kokoonpanoon liittyivät Donin, Kubanin ja Astrakanin kasakkajoukkojen alueen väestö, Pohjois-Kaukaasian ja Mustanmeren rannikon vuoristolaiset sekä Venäjän kaakkoisosan vapaat kansat“.

Melkein samaa sanotaan Pohjois-Kaukaasian „hallituksen“ edustajain Tshermojevin ja Bammatovin radiosanomassa, jonka saimme toukokuun 16 pnä:

„Kaukaasian kansat valitsivat laillisesti kansalliskokouksen, joka kokoontui touko- ja syyskuussa 1917 ja julisti Kaukaasian vuoristolaisten liiton muodostetuksi“. Samalla „Kaukaasian vuoristolaisten liitto päättää erota Venäjästä ja muodostaa riippumattoman valtion, jonka alueen rajoina tulevat olemaan pohjoisessa ne samat maantieteelliset rajat, jotka Dagestanin, Terekin, Stavropolin, Kubanin ja Mustanmeren alueilla ja maakunnilla oli entisessä Venäjän valtakunnassa, lännessä Mustameri ja idässä Kaspian meri“.

Siis Lokakuun vallankumouksen voiton kynnyksellä, joka vallankumous kukisti Kerenskin hallituksen, tämän hallituksen kanssa yhteydessä olleet pienet seikkailijaryhmät kerääntyivät näköjään Vladikavkaziin, julistivat itsensä „täysivaltaisiksi“ hallituksiksi ja etelä-Venäjän eronneeksi Venäjältä, jolloin he eivät vaivautuneet edes pyytämään siihen väestön suostumusta. Sellaisessa vapaassa maassa, kuin Venäjä on, ketään ei tietenkään kielletä antautumasta separatismi-haaveiluihin, mutta on helppo ymmärtää, että Neuvostovalta ei voinut eikä sen pitänytkään pyrkiä saamaan aikaan sellaisten haaveilijoiden seikkailujulistuksia, joiden kanssa etelä-Venäjän kansoilla ei ole vähäisintäkään yhteyttä. Me olemme varmoja siitä, että jos Saksa antaisi kansalaisille samanlaisen vapauden, jollaista nykyään nautitaan Venäjällä, niin Poznan, Elsass-Lothringen, Puola, Kuurinmaa, Eesti y.m. peittyisivät sellaisten kansallisten hallitusten verkostolla, joilla olisi paljon enemmän perusteita nimittää itseään hallituksiksi kuin omien kansojensa karkoittamalla ja nykyään maanpaossa olevilla Bogajevskeilla ja Krasnoveilla, Bammatoveilla ja Tshermojeveilla...

Sellainen on kuva etelä-Venäjän mystillisten „hallitusten“ syntymisestä.

Donin „hallituksen“ „nootti“ ja Tshermojevin radiosanoma puhuvat menneisyydestä, vuoden 1917 syys- ja lokakuusta, sekä Vladikavkazista virkaeronsaaneiden kenraalien turvapaikkana. Mutta tuosta ajasta on kulunut melkein vuosi. Tänä aikana ovat muodostuneet Donin, Kubanin-Mustanmeren ja Terekin alueiden kansan alueneuvostot, jotka yhdis-

tävät ympärilleen miljoonaisia väestöjoukkoja, kasa-koita ja muualtatulleita, abhazeja ja venäläisiä, tshetshenejä ja ingusheja, osetiineja ja kabardiineja, gruusialaisia ja armenialaisia. Näiden alueiden väestö on jo aikoja sitten tunnustanut Neuvostovallan ja käyttää laajasti hyväkseen sen myöntämää itsemääräämisoikeutta. Ja Vladikavkaz, entinen Karaulovien ja Bogajevskien, Tshermojevien ja Bammатовien olinpaikka, on jo aikoja sitten julistanut itsensä Terekin alueen kansan Neuvoston olinpaikaksi. Herää kysymys, millainen merkitys voisi olla noilla esiinkaive- tuilla kenraaleilla ja heidän kesällä vuonna 1917 anta- millaan seikkailujulistuksilla näiden kaikille tunnettujen tosiasian valossa? Syys- ja lokakuussa Venäjällä oli vielä Kerenskin hallitus, joka silloin syyti tulta ja tulikiveä maanalaisuuteen ajetun bolshevikkipuolueen päälle, joka nyt on vallassa. Jos vuoden 1917 syys- ja lokakuulla on Ukrainan edustajistolle ja Saksan hallitukselle niin sakramentaalinen merkitys, niin miksihän ne eivät kutsuneet rauhankonferenssiin Kerenskin hallituksen rippeitä, joka hallitus silloin vielä oli hengissä, aivan samoin kuin ne tekevät Tshermojevien ja Karaulovien „hallitusten“ rippeiden suhteen, jotka hallitukset myöskin olivat hengissä vuoden 1917 syys- ja lokakuussa.

Tai vielä: missä suhteessa muuten vuoden 1917 syyskuu oli parempi kuin vuoden 1918 huhtikuu, jolloin Ukrainan Rada, joka aikoi lähettää edustajiston neuvottelemaan Neuvostovallan kanssa, joutui yhdessä tuokiossa heitetyksi poliittiseen olemattomuuteen kan- sojen itsemääräämisoikeuden periaatteen saksalaisen „tulkinnan“ „perusteella“?..

Tai lopuksi: miksi kasakkain karkoittaman kasakka-kenraali Krasnovin julistusta, Krasnovin, joka joutui vuoden 1917 lopulla neuvostosotajoukkojen vangiksi Hatsinan edustalla ja jonka Neuvostovalta sittemmin vapautti kunniasanaa vastaan, — miksi hänen julistustaan pidetään „hyvin tärkeänä poliittisena tekona“, mutta esimerkiksi Krimin Kansankomissaarien Neuvoston julistusta, Kansankomissaarien Neuvoston, joka yhdistää ympärilleen satatuhantisia venäläisiä ja tatarialaisia väestöjoukkoja ja joka on kolme kertaa julistanut radioitse Krimin katkeamatonta yhteyttä Venäjän Federation kanssa, pidetään poliittisesti merkityksettömänä?

Miksi kasakkain karkoittama kenraali Krasnov nauttii ukrainalaisten ja saksalaisten vallanpitäjäin erikoista suojelusta, mutta kansan vapaasti valitsema Krimin Kansankomissaarien Neuvosto on petomaisesti ammuttu?

Ilmeisesti tässä ei ole kysymys „julistusten“ oikeaperäisyydestä eikä joukoista, jotka kannattavat näitä „julistuksia“. Sitäkin vähemmän kysymys on „itse-määräämisen“ käsitteestä, jota viralliset rosvot ovat raakalaismaisesti turmelleet ja vääristelleet. Kysymys on yksinkertaisesti siitä, että „julistukset“ ovat hyvin edullisia imperialististen salajuonien ukrainalaisille ja saksalaisille harrastajille, sillä ne verhoavat sopivasti heidän uusien alueiden anastamis- ja orjuuttamispyrkimyksiään.

Kuvaavaa on, että niinsanotun Donin hallituksen monista edustajistoista, jotka olivat yhtä „laillisia“ kuin kenraali Krasnovinkin edustajisto, ukrainalaiset ja saksalaiset valitsivat viimemainitun, koska mitkään

muut edustajistot eivät noudattaneet saksalaista „suuntaa“. Sitä paitsi Krasnovin—Bogajevskin „hallituksen“ keksitty ja keinotekoinen luonne oli niin ilmeinen, että monet Krasnovin nimittämistä ministereistä (Paramonov, kansanvalistusministeri, ja Semjonov, maanviljelysministeri) kieltäytyivät virallisesti nimityksistä perustellen kieltäytymistään sillä, että „kenraali Krasnov on nimittänyt heidät ministereiksi heidän poissaollessaan“. Mutta tämä ei nähtävästi saata ukrainalais-saksalaisia itsemäärääjiä vähääkään hämmennyksiin, sillä Krasnov on heille sopiva verho.

Yhtä kuvaavaa on se, että niinsanottu kaakkoinen liitto, joka jo tammikuussa nukkui herrassa kuoloneen, heräsi nyt toukokuussa yht'äkkiä kuolleista jossain Ukrainassa tai vieläpä Konstantinopolissa, ja Pohjois-Kaukaasian kansat eivät vielä kaikki tiedä, että niiden aikoja sitten hautaamat „hallitukset“ ovat edelleenkin illegaalisesti „olemassa“ joko Konstantinopolissa tai Kievissä, josta ne aikovat kirjoittaa näille lakeja. Ukrainalaisia ja saksalaisia itsemäärääjiä ei näköjään haittaa tämäkään kömpelö salajuoni, sillä se antaa mahdollisuuden hyötyä.

Sellaisia ovat toisaalta etelä-Venäjän vallanhimoisten seikkailijoiden ja toisaalta poliittisten salajuonien järjestäjän „teot“.

Minkälainen on itse etelä-Venäjän kansojen suhde riippumattomuuskysymykseen, joiden (kansojen) nimen taakse herrat itsemäärääjät kätkeytyvät?

Aloitamme **Donista**. Jo helmikuusta lähtien on ollut olemassa Donin Autonominen Neuvostotasavalta, joka yhdistää ympärilleen alueen väestön valtavan enemmistön. Kenellekään ei ole salaisuus, että huhti-

kuussa pidetyssä alueen edustajakokouksessa, johon oli kokoontunut yli 700 edustajaa, vahvistettiin julkisesti katkeamaton yhteys Venäjän kanssa, jonka autonomisen osan Donin Tasavalta muodostaa.

Päätöslauselmassaan toukokuun 28 pnä Donin Tasavallan Toimeenpaneva keskuskomitea sanoo vasta-leivotun Krasnovin—Bogajevskin „hallituksen“ vaatimuksen johdosta näin:

„Donin Neuvostotasavallan Toimeenpaneva keskuskomitea saattaa täten Kansankomissaarien Neuvoston ja Kievin rauhankonferenssin tiedoksi, että Donilla ei ole mitään muuta valtaa kuin Toimeenpaneva keskuskomitea ja sen puhemiehistö. Kaikki muut hallitukset, jotka ovat itsensä sellaiseksi julistaneet tai julistavat, ovat valtiollisia rikollisia, jotka tullaan antamaan kansanoikeuteen valtiopetoksesta syytettyinä. Meille tiedoitettiin juuri äskettäin, että rauhankonferenssissa esiintyy Donin hallituksen edustajisto. Valtiovaltana me ilmoitamme Kansankomissaarien Neuvostolle ja Kievin rauhankonferenssille, että ilman Donin Neuvostotasavallan antamia todistuksia ei minkäänlaisten edustajien saa sallia käydä rauhanneuvotteluja, ja jos sellaisia on, niin me julistamme heidät laittomiksi ja vale-edustajiksi, jotka tullaan antamaan valtiorikollisina oikeuteen. Toimeenpaneva keskuskomitea vaatii rauhankonferenssia syrjäyttämään „Donin hallituksen“ vale-edustajiston, sillä se on laitton eikä sen ole sallittava käydä rauhanneuvotteluja.

Toimeenpanevan keskuskomitean puheenjohtaja **V. Kovaljov.**

Sihtööri **V. Puzhilev.**

(Hyväksytty toukokuun 28 pnä) Tsaritsyn“.

Siirtykäämme Kubaniin. Kaikille on tunnettu Kubanin-Mustanmeren Autonominen Neuvostotasa-valta, joka yhdistää ympärilleen 90% alueen poikkeuksetta kaikkien osien ja piirien väestöstä.

Kaikille on tunnettu tämän vuoden huhtikuussa kasakka J. Polujanin puheenjohtolla kokoontunut

Kubanin-Mustanmeren alueen väkirikas edustajakokous tshetshenien ja ingushien osanotolla, joka juhlallisesti vahvisti alueen katkeamattoman yhteyden Venäjän kanssa ja yhtä juhlallisesti julisti lain ulkopuolelle kaikki seikkailujen harrastajat, kaikenlaiset Filimonovit ja Krasnovit. Ne kymmenettuhannet aseissaolevat kubanilaiset, jotka puolustavat miehuullisesti Neuvosto-Venäjää Suhumista Bataiskiin asti, puhuvat muuten riittävän kaunopuheisesti Kubanin ja Mustanmeren alueen väestön tunteista ja myötätunnosta. Me emme edes puhukaan laivastosta, jonka tuhoa Krasnovien ja Filimonovien hyväntekijät odottamalla odottavat...

Lopuksi **Terekin alue**. Kenellekään ei ole salaisuus, että Terekin alueella on olemassa Terekin kansan alueneuvosto, joka yhdistää ympärilleen kaikki tai melkein kaikki (95%) aulit, kasakkakylät, kylät sekä paikkakunnat, kaupungeista puhumattakaan. Jo tämän vuoden tammikuussa kokoontuneessa alueen ensimmäisessä edustajakokouksessa poikkeuksetta kaikki edustajat kannattivat Neuvostovaltaa ja katkeamatonta yhteyttä Venäjän kanssa. Huhtikuussa kokoontunut toinen edustajakokous, joka oli laajempi ja väkiriikkaampi kuin ensimmäinen, vahvisti virallisesti yhteyden Venäjän kanssa julistaen alueen Venäjän Federation autonomiseksi neuvostotasavallaksi. Nyt koollaoleva alueen kolmas edustajakokous ottaa askeleen eteenpäin siirtymällä sanoista tekoihin ja kutsuu kansalaisia aseisiin puolustamaan Terekiä, eikä vain Terekiä, kutsumattomien vieraiden hyökkäyksiltä. Niinsanotun Donin hallituksen niinsanottu nootti puhuu hyvin paljon „kaakon vapaista kansoista“,

jotka muka pyrkivät eroamaan Venäjistä. Ajattelempa, että tosiasiat ovat „lausuntojen“ parhaita kumoajia, ja siksi annamme puheenvuoron tosiasioille.

Ennen kaikkea tutustukaamme Terekin alueen kansan Neuvoston päätöslauselmaan.

„Terekin kansan Neuvosto on saanut sähkösanomista tietää, että Konstantinopolissa olevat Pohjois-Kaukaasian edustajat olisivat muka julistaneet Pohjois-Kaukaasian riippumattomaksi ja notifikatioineet sen Turkin keisarilliselle hallitukselle ja muille valloille.

Terekin kansan Neuvosto, johon kuuluvat tshetshenien, kabardiinien, osetiinien, ingushien, kasakoiden ja muualtaltulleiden ryhmät, vakuuttaa, että yllämainitussa tarkoituksessa Terekin alueen kansat eivät ole milloinkaan lähettäneet minnekään ketään edustajinaan ja että jos muutamat yksilöt, jotka ovat nykyään Konstantinopolissa, sanovat olevansa Terekin alueen kansojen edustajia ja toimivat näiden kansojen nimessä, niin se ei ole mitään muuta kuin valenimen käyttämistä ja seikkailua heidän puoleltaan.

Terekin kansan Neuvosto lausuu ihmettelynsä Turkin hallituksen poliittisen lyhytnäköisyyden ja naiiviuden johdosta, kun veijarit ovat voineet johtaa sen harhaan.

Edelläluetelluista ryhmistä muodostuneessa kokoonpanossaan Terekin kansan Neuvosto julistaa, että Terekin alueen kansat muodostavat Venäjän Federatiivisen Tasavallan eroittamattoman osan.

Terekin kansan Neuvosto panee vastalauseensa Taka-Kaukaasian hallituksen hanketta vastaan Pohjois-Kaukaasian vetämiseksi Taka-Kaukaasian riippumattomuusjulistukseen“ (kts. „Narodnaja Vlast“ — „Kansan Valta“, Terekin kansan Neuvoston äänenkannattaja).

(Päätöslauselma on hyväksytty yksimielisesti. Toukokuun 9 pnä.)

Annamme nyt puheenvuoron vallananastajien ja heidän suojelijainsa parjaamille tshetsheneille ja

ingusheille. Heidän ryhmänsä, joka yhdistää kaikki tai melkein kaikki ingushit ja tshetshenit, päätöslauselmassa sanotaan:

„Terekin kansan Neuvoston tshetsheniläis-ingushilaisen ryhmän ylimääräinen istunto, käsiteltyään tiedoituksen Pohjois-Kaukaasian riippumattomaksi julistamisesta, hyväksyi yksimielisesti seuraavan päätöslauselman: Pohjois-Kaukaasian riippumattomaksi julistaminen on sangen tärkeä teko, jonka täytyy tapahtua koko asianomaisen väestön tietien ja suostumuksella.

Tshetsheniläis-ingushilainen ryhmä toteaa, että tshetsheniläis-ingushilainen kansa ei ole lähettänyt minkäänlaisia edustajia käymään minkäänlaisia neuvotteluja ottomaanilaisen edustajiston kanssa Trapezuntissa tai ottomaanilaisen hallituksen kanssa Konstantinopolissa ja ettei minkäänlaisissa tshetsheniläis-ingushilaisen kansan tahtoa ilmaisevissa elimissä eikä kokouksissa ole milloinkaan käsitelty riippumattomuuskysymystä.

Siksi tshetsheniläis-ingushilainen ryhmä pitää sellaisia henkilöitä, jotka rohkenevat puhua kansan nimessä, joka ei ole heitä valinnut, valenimen käyttäjinä ja kansan vihollisina.

Tshetsheniläis-ingushilainen ryhmä julistaa, että Pohjois-Kaukaasian kaikkien vuoristolaisten ja vallankumouksen kautta saavutettujen vapauksien ainoa pelastus on kiinteässä yhteenliittymisessä Venäjän vallankumouksellisen demokratian kanssa.

Tätä ei niille sanele vain synnynnäinen vapaudenrakkaus, vaan myöskin ne taloudelliset suhteet, jotka ovat viime vuosikymmenten aikana liittäneet Pohjois-Kaukaasian ja keski-Venäjän kiinteästi yhdeksi erottamattomaksi kokonaisuudeksi“.

(Hyväksytty toukokuun 9 pnä. Kts. „Narodnaja Vlast“, Terekin kansan Neuvoston äänenkannattaja.)

Ja tässä on ote ingushien ja tshetshenien puhujan toveri Sheripovin Terekin kansan Neuvoston istunnossa pitämästä tulisesta puheesta, joka on riittävän selvä tehdäkseen lopun kaikenlaisista dagestanilaisiin kohdistetuista moitteista:

„Venäjän suuren vallankumouksen ansiosta me olemme saaneet sen ihanan vapauden, jonka saavuttamiseksi esi-isämme taistelivat vuosisatoja ja voitettuina syöksyivät pistimiin. Nyt, kun me olemme saaneet takeet itsemääräämisoikeudesta, kansa ei luovuta milloinkaan kenellekään tätä oikeutta. Nyt Pohjois-Kaukaasian riippumattomuudesta puhuvat tilanherrat, ruhtinaat, provokaattorit, vakoilijat ja kaikki ne, joita vastaan Shamil kävi 50 vuotta taistelua elämästä ja kuolemasta. Nämä kansan viholliset ovat tehneet erinäisiä yrityksiä julistaakseen Kaukaasian riippumattomaksi ja pystyttääkseen imaamivallan. Mutta minä vakuutan, että Shamil silpoi näiden ruhtinaiden esi-isien päitä, ja hän tekisi siten nytkin. Meidän ryhmämme, joka edustaa ingushilaista ja tshetsheniläistä kansaa, ilmaisi ylimääräisessä istunnossaan oman kantansa Pohjois-Kaukaasian riippumattomaksi julistamisen kysymykseen nähden tunnetussa päätöslauselmasaan“. (Kts. edeltä. Lainattu „Narodnaja Vlast“ lehdestä.)

Sellaisia ovat tosiasiat.

Onko tämä kaikki tunnettua saksalais-ukrainalais-turkkilaisille itsemäärääjille? Onpa tietysti! Sillä etelä-Venäjän alueneuvostot toimivat täysin julkisesti, kaikkien nähtävissä, ja näiden herrojen asiamiehet lukevat riittävän huolellisesti meidän lehtiämme huomatakseen kaikille tunnetut tosiasiat.

Mutta mitä merkitsee siinä tapauksessa Ukrainan edustajiston edellämäinittu ilmoitus mystillisistä „hallituksista“, jota ilmoitusta saksalaiset ja turkkilaiset tukevat sanoin ja teoin?

Vain yhtä: käyttää vale-„hallituksia“ uusien maiden anastamisen ja orjuuttamisen verhona. Saksalaiset hyökkäsivät Ukrainan Radan suojassa „Brestin sopimuksen perusteella“ (kuinkas muuten!) ja valtasivat Ukrainan. Mutta Ukraina on nyt verhona ja suojana käytetty nähtävästi loppuun, kun taas saksalaisille on tarpeen uusi eteneminen. Siitä

johtuu uuden suojan ja uuden verhon kysyntä. Ja koska kysyntä synnyttää tarjonnan, niin Krasnovit ja Bogajevskit, Tshermojevit ja Bammatovit eivät ole viivytelleet astuessaan esiin tarjotakseen palveluksiaan. Eikä ole lainkaan epätodennäköistä, että saksalaisten johtamat ja huoltamat Krasnovit ja Bogajevskit lähtevät aivan lähiaikoina Venäjää vastaan, „vapauttamaan“ Donia, samalla kun saksalaiset yrittävät vielä kerran vanna uskollisuuttaan Brestin sopimukselle. Samaa tulee sanoa Kubanista, Terekistä j.n.e.

Siinä on koko asian ydin!

Neuvostovalta joutuisi elävänä haudatuksi, ellei se mobilisoisi poikkeuksetta kaikkia voimia vastaiskun antamiseksi anastajille ja orjuuttajille.

Se mobilisoi nämä voimat.

Kansankomissaari *J. Stalin*